

SKUESPILLER MIA LYHNE:

“Jeg nægter at give op”

Mia Lyhne har uddannet sig selv til skuespiller og opdrager tvillingepiger helt alene. Stærk? Ja! Og fyldt med nye drømme, der bare venter på at blive opfyldt.

AF ISABEL FLUXÁ ROSADO / FOTO:MORTEN ANDERSEN

Mia Lyhne (40)

FØDT: 6. juli 1971. Opvokset i Gladsaxe og Smørum. Har to yngre halvsøstre.

PRIVAT: Single, mor til tvillingerne Asta og Andrea, født april 2010.

JOB: Autodidakt skuespiller, kendt fra blandt andet rollen som Mia i tv-serien og filmen *Klovn* og satireserien *Trio Van Gogh* på DR. Hun vandt i 2005 *Vild med dans* på TV 2 sammen med Thomas Evers Poulsen. I 2002 modtog hun en talentpris ved Årets Reumert for sin præstation i *Udvidelsen af kampzonen*. Hun har også vundet priser som årets tv-skuespiller og Zulu-awards i 2007. I efteråret har hun deltaget i kokkeprogrammet *Masterchef* på TV3.

AKTUEL I: En birolle i filmen *Lærkevej – Til døden os skiller*, der får premiere i februar. Til foråret spiller hun hovedrollen i musicalen *Den Eneste Ene*.

Siden Mia Lyhne var lille, har hun vidst to ting: Hun ville være skuespiller, og hun ville have børn. Takket være en god portion stædighed og masser af vedholdenhed har hun opnået begge dele. Hun er skuespiller med succes og mor med en glæde, der overstiger alle forventninger. Også selv om ingen af delene er gået helt efter bogen.

“Jeg var meget ung, da jeg vidste, hvad jeg ville være. Som syvårig ville jeg være skuespiller eller psykolog. Da jeg blev otte, ville jeg kun være skuespiller,” griner Mia Lyhne.

Allerede i 2. klasse foldede drømmen sig ud. Den lille Mia tog skuespilleriet meget seriøst, og når hun rakte hånden op i dansktime, lød det ofte: ‘Må vi ikke lave teater?’. Svaret var ofte ‘jo’, og så gik Mia i gang med at fordele roller, finde på forestillinger og instruere de andre. Senere kom hun med i noget amatørteater i lokalområdet, men det var ikke nok:

“Jeg havde alle pladerne fra Vesterbro Ungdomsgård, og da jeg var teenager, skrev jeg og spurgte, om jeg måtte være med. Det måtte jeg godt. Så kom jeg i sang- og teatergruppen og tog toget fra Smørum ind til København tre gange om ugen. Jeg havde knap sat mine ben på Vesterbro før, men at være med i Vesterbro Ungdomsgård var som at komme hjem.”

Og drømmene rakte endnu længere:

“Jeg kan huske, at jeg så filmene *Kunskabens*

træ og *Tro, håb og kærlighed* og tænkte, at det måtte være det største i verden at være en del af de film. Jeg skrev også breve til nogle af skuespillerne og instruktørerne om, hvor fantastiske jeg synes, de var, og jeg spurgte dem: ‘Hvordan bliver man skuespiller?’. Nogle gange svarede de også tilbage. Det var stort.”

Afslag på afslag

Som andre talenter på den danske skuespilerscene forsøgte Mia Lyhne også at gå den gængse vej og søgte ind på alle tre skuespiller-skoler flere år i træk – i alt syv forsøg blev det til. Mens mange af hendes venner slap gennem nåleøjet, fik hun kun afslag, og hver gang slog det hende helt ud.

“Det var bare så vigtigt for mig, og jeg blev rigtig ked af, at nogle andre bestemte, at det måtte jeg ikke. Du har jo kun tre minutter til de der prøver, og det blev så anspændt og forkrampet, fordi jeg ville det så meget. Det var alt andet end afslappet. Tit var dem, der kom ind, lidt mere ligeglade og frie i det. For mig var det aldrig særlig frit,” siger hun.

Som erstatning kom Mia Lyhne med i den københavnske teatergruppe Grob i 1996. Her betalte de medvirkende selv for undervisning, og flere af forestillingerne opnåede stor succes og med tiden også statsstøtte:

“Det var min store lyst til skuespil, der drev

“Jeg har oplevet ting på optagelserne til *Klovn*, der er så pinlige, at jeg ikke kan fortælle dem.”

Mia Lyhne er ikke bange for at gå efter sine drømme.

STYLING: SARAH PRASCHBURG / MAKEUP: KAMILLA BERGLIND, NEDERDEL: TOPSHOP/STR. 34-44, 999 KR. BLUSE FRA REISS, STR. 32-44, 950 KR. STROMPEJUSKER FRA FOGAL, 299 KR. ARMBÅND FRA JEWEL CPH, 499 KR.

“Jeg havde nogle år, hvor jeg følte mindreværd.”

Teaterskolerne sagde nej – det var deres tab! Mia Lyhne ville bare være skuespiller.

KJOLE FRA HALSTON, STR. 2-6, 3.200 KR. STRØMPEBUKSER FRA FOGAL, 299 KR. ØRERING FRA LINE & JO, 1.350 KR. ARRIBÅND FRA LEWIS CPH, 499 KR. PUMPS FRA DUNE, STR. 37-41, 850 KR.

FOTO: POLIFOTO.TV2

værket. Så det blev lidt den der med, at når du ikke kan få det, du vil have, må du tage det næstbedste. Jeg ville spille teater, så jeg var nødt til at gøre det på den måde. Efter endnu et forsøg på Skuespillerskolen ved Aarhus Teater, hvor jeg nåede til tredje prøve, gav rektor mig et råd: ‘Lad være med at søge mere. Du er så langt og så godt i gang, så fortsæt med det. Vi vil hellere have nogle ind, der ikke er særligt formede’. Året efter fik Grob penge for første gang. Rektor sad i Teaterrådet, som delte pengene ud, så jeg tog det lidt som et plaster på såret og tænkte: ‘Okay, så er det det, jeg gør.’

For at tjene penge arbejdede Mia ved siden af i vuggestuer og børnehaver. Det var fint, for hun elsker børn, og var det ikke lykkedes at blive skuespiller, havde hun nok arbejdet med børn i dag. Alligevel var hun ikke rigtig glad: “Der var en grundsorg i maven over, at det ikke var der, jeg skulle være. Jeg var jo ikke den eneste med skuespillerdrømme, som ikke kom ind på skolerne. Nogle prøvede ligesom jeg at gå den hårde vej udenom, mange gav op og tog en uddannelse på lærerseminariet eller lignende. Når jeg så mødte nogle af dem til forestillinger, kunne jeg bare se den der sorg i

“Jeg ville have børn i mange, mange år, men det flaskede sig ikke.”

deres øjne. Så tænkte jeg: ‘Det vil jeg simpelt-hen ikke!’. Jeg ville ikke give op.”

På Grob bevægede forestillingerne sig hurtigt i den satiriske retning, og Mia Lyhne udviklede sit særprægede komiske talent og sin kærlighed til de skæve roller, som senere førte til større roller i for eksempel filmen *Camping* og senest i forestillingen *Europamestre* på Nørrebro Teater. I dag er der ingen, som betvivler Mia Lyhnes talent. Hun er professionel skuespiller. Drømmen gik i opfyldelse:

“Jeg havde nogle år, hvor jeg følte mindre-værd, men pludselig fik jeg ret meget succes, og det var rigtig godt, for det gjorde en hel masse for selvilliden. Nu er jeg helt afklaret med, at jeg ikke har uddannelsen med mig.”

Ville have børn i mange år

Lige så målrettet og vedholdende Mia Lyhne var i forhold til at blive skuespiller, lige så stål-sat var hun på, at hun skulle have børn:

“Jeg kender så mange, som gerne vil have børn, men ikke har fundet en at få dem med, og så udsætter de det og passer karrieren, indtil det måske er for sent. Sådan var jeg ikke. Jeg ville have børn i mange, mange år, men det flaskede

sig ikke. Det var så stor en drøm, og heldigvis lykkedes det, inden det var for sent.”

Tiden var ved at løbe fra hende, og da hun var 38 år, fik hun en meget klar besked fra lægerne: ‘Skal du have børn, skal det være nu’.

På det tidspunkt havde Mia haft en fast kæreste i et par år, men han vaklede omkring det at stifte familie. Da Mia meddelte ham, at det var nu eller aldrig, blev svaret: ‘aldrig’.

“Jeg havde håbet, at han gerne ville. Men han var alligevel ikke interesseret, og det blev jeg selvfølgelig rigtig, rigtig ked af,” siger hun.

Forholdet stoppede. Der var ikke tid til at vente på en ny kærlighed, og Mia Lyhne havde ikke noget reelt valg. Hun følte sig tvunget til at gøre forsøget med en anonym donor:

“Jeg ville helst have ventet, til jeg havde fundet en, som også gerne ville, men jeg fik at vide af lægerne, at det kunne ikke vente. Og jeg ville have børn! Jeg er ellers ikke til den der med, at kvinder skal klare det hele selv. Jeg synes, det er ærgerligt, at der er så mange, der er nødt til at gøre det alene. Men det er selvfølgelig godt, at det kan lade sig gøre.”

Den dobbelte lykke

Pludselig gik det stærkt. Mia Lyhne blev gravid, og til skanningen fik hun at vide, at hun nok ventede tvillinger:

“Jeg blev helt vildt glad. Jeg har altid gerne villet have mere end et barn, og jeg tænkte overhovedet ikke over, hvor hårdt det ville blive, når jeg var alene. Lægen var ikke helt sikker først, men jeg håbede sådan, at han havde ret. Bare det at få at vide, at jeg var gravid, var fuldstændig fantastisk og næsten ikke til at fatte.”

Så kom de, pigerne Asta og Andrea, som i dag er halvandet år, og vendte fuldstændig op og ned på Mia Lyhnes liv. Der er dobbelt op på bleskift, sønsmangel og tilberedning af mos og mad, men også på knus, kram og kærlighed:

“Det var så vildt, da jeg fødte dem: Først fik jeg én gave og så simpelthen én til. To kæmpe-store gaver. Det er sådan, det er. Det er ikke én stor lykke. Det er dobbeltstor lykke!”

Mia Lyhne er blevet kontaktet af flere forfattere, som gerne vil skrive bøger om det at være single-mor og benytte sig af donor:

“Jeg siger altid nej. For det første fordi jeg er meget privat, men også fordi jeg ikke er i den bås. Det er jo smaddersårbart at få børn med en donor, og jeg vil ikke være fortaler for, at det skal man da bare gøre,” siger Mia Lyhne og fortsætter:

“Jeg synes, det er vildt mærkeligt, og det bliver svært, når jeg skal fortælle mine børn det. Så på den måde gik drømmen ikke i opfyldelse. Men jeg vidste, at det at få børn ville være det største i verden. Og det er det! Der er intet, der er større end det her, og det er fuldstændig, som jeg drømte om og meget mere til. Jeg

fortryder intet – ikke et sekund!”

Mia Lyhne har allerede tænkt over, hvad hun skal sige til sine børn om deres fædre ophav, når spørgsmålene engang kommer myldrende:

“Jeg vil fortælle dem det, som det er. Jeg vil ikke holde noget skjult, men sige, at jeg ønskede dem så meget, at det var det, jeg måtte gøre. Det er vel ikke det værste at få at vide som barn?” siger hun.

Mias budskab til andre singlekvinder, der overvejer at få børn med en donor, er, at de skal gøre det, men de skal sørge for at have et netværk. Og så er det vigtigt at huske, at du ikke altid kan regne med, at dem, der siger, de vil være der, rent faktisk også stiller op:

3 vigtigste roller

1. Mia i tv-serien *Klovn*:

“Jeg har selv været med til at udvikle hende. Der var ikke rigtig nogen retningslinjer. Hun er meget rummelig – så meget, at det er for meget. Det er jeg også selv nogle gange. Alligevel er vi totalt forskellige. Hun er pæn, småborgerlig og lidt kedelig. Det er jeg ikke. Det håber jeg da ikke, folk synes. Og jeg var aldrig faldet for sådan en som Frank! Jeg vil gerne være med i *Klovn* igen, men jeg kan også godt mærke, at det har sin pris at lave det der, fordi der så er nogle ting, jeg ikke får lov til at lave. Jeg håber virkelig ikke, at det, at vi måske laver en 2'er, betyder, at jeg kommer bagerst i køen igen til andre ting.”

2. Kim i forestillingen *Guitaristernes Jul*:

“Det er en intim-musical skrevet af Line Knutzon. Det var et helt fantastisk hold og samarbejde. Det var skidesjovt!”

3. Jane i forestillingen *Kæledægger*:

“Jeg var vild med at arbejde med Mike Leigh-metoden på Grob. Den går ud på, at du selv er med til at udvikle nogle karakterer, som du ellers ikke kunne have fundet på, ved at tage udgangspunkt i nogen, du kender.”

For lidt søvn og ingen tid til motion? Well, det ses nu ikke, Mia ...

“Det er sindssygt hårdt, og nogle gange er det også ensomt. Folk har så travlt med deres eget liv. Det er virkelig et puslespil, der skal gå op hver dag. Men hvis du går og overvejer det, så få børn! Børn er det bedste i verden. Jeg synes, de giver livet mening og fjerner fokus fra din egen navle og alt det der selvføleri. Det, tror jeg, er meget sundt. Det har i hvert fald været sundt for mig. Jeg har det sådan, at alle burde få børn. Det gør virkelig noget ved én.”

For Mia Lyhne er hverdagen ét langt arbejde. Hun kan ikke huske, hvornår hun sidst har kunnet sætte sig med en stille kop te. Der er ingen fritid og meget lidt tid til motion, bortset fra en enkelt løbetur, hun kan få sneget ind i skemaet.

“Min egen sundhed bliver da udfordret med alt for lidt søvn i lange perioder, og der er jo ikke lige en anden, der kan tage over. Det kan jeg godt savne. Heldigvis er det nemmere nu, hvor de sover, om ikke igennem, så i hvert fald bedre,” siger hun.

Til gengæld er jobbet som en helt uventet bonus blevet lettere, efter at Mia Lyhne er blevet mor:

“Da jeg fik børnene, kunne jeg bare mærke, at arbejdet fik en helt anden dimension. Der skete et eller andet magisk. Det følte nærmest som ferie at gå på arbejde, og jeg nød det mere. Normalt er jeg hunderød for anmeldere, og jeg kan stadig være nervøs, men det er på en afslap-

3 ting, mine børn skal have

1. Nærvær:

“Det kan så let skøjte i alt muligt. Men som mor er jeg rimelig sikker. Det gælder om virkelig at nyde dem og sørge for, at der er tid til at være sammen. Høre dem. Se dem. Lege med dem. Være der. Give dem knus og kram.”

2. Grænser:

“Jeg kan mærke, at jo ældre mine børn bliver, desto mere bliver jeg konfronteret. Mine børn skal have grænser, og så skal de bare have kærlighed. Jeg kan godt forstå, når mine veninder har sagt, at det nogle gange er nemmere at give efter, og jeg kan se, der bliver et stykke arbejde nu, men det synes jeg også er lidt sjovt.”

3. Sund mad:

“Jeg gør tingene på min egen måde, og jeg ligger ikke under for noget, fordi det er oppe i tiden. Men jeg går ind for, at de skal have sund mad og ikke for meget sukker. Fordi sådan er jeg, ikke fordi andre siger, at sådan skal jeg gøre. Jeg føler ikke noget pres udefra i forhold til at skulle leve op til særlige idealer. Heldigvis har jeg selv fået nogle gode ting med mig, og jeg er blevet opdraget meget fint.”

pet måde. Det er faktisk blevet meget federe at arbejde. Alting er nemmere.”

Elsker det pinlige

Efter sin barsel har Mia Lyhne haft en del roller på teatret, og det betyder sent aftenarbejde:

“Hvis jeg kunne, ville jeg gerne vælge lidt mere ud, og jeg gad godt at få flere tilbud om roller i film og på tv. Det passer bedre ind i børnetiderne her,” siger hun.

Mere film og tv er en ny drøm, som Mia Lyhne arbejder på at få opfyldt. Men det er ikke den eneste. Hun vil gerne prøve kræfter med flere dramatiske og seriøse roller. Der er en tendens til, at hun mest bliver castet til de skæve roller, og det kan godt ærgre hende lidt. Hun drømmer om en stor rolle i en Bergman-agtig film eller i en rigtig god kærlighedsfilm:

“Jeg har været meget i den sjove rolle, og det har jo gjort meget for mig, men jeg tror også, at jeg har andet at byde på. Jeg kunne godt tænke mig at komme et andet sted hen i manegen. Jeg vil stadig gerne lave noget sjovt, men jeg ved, at jeg kan noget mere.”

Mia Lyhne elsker satiren, det skæve og det pinlige. Som privatperson er hun genert og tilbageholdende, men på arbejde er pinligheds-tærsklen ret lav:

“Jeg har oplevet ting på optagelserne til *Klovn*, der er så pinlige, at jeg ikke kan fortælle dem. Men jeg synes ikke, det er pinligt at se mig selv i *Klovn*. Jeg kan faktisk godt lide, når det er lidt pinligt.”

Også i rollen som den kiksede Anette, der vil gå linen helt ud for en musikkarriere, i *Trio Van Gogh*, har Mia sat fuld skrue på det pinlige:

“Det kan jeg netop godt lide i lyset af al den

“Jeg har ikke været skidegod til de der kærlighedsforhold.”

fokus, der er på det perfekte, på skønhed og på plastikoperationer i kvindeverdenen i dag. Jeg kan ikke helt holde det ud. På den måde er det enormt rart at få lov til det modsatte.”

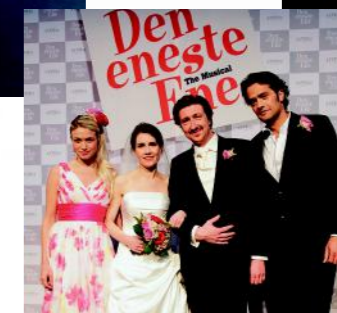
Tilbage til rødderne

Det meste af sit voksenliv har Mia Lyhne boet på Vesterbro i København. Men for nylig rykkede hun ud af byen og tilbage til rødderne i Smørum til eget rækkehus i det selvsamme bofællesskab, som hun voksede op i. Tæt på sine forældre, som stadig bor der, og som hun er fuldstændig afhængig af for at få det hele til at hænge sammen med to små børn og skiftende arbejdstider. Og et ideelt sted for børn med masser af grønne områder, legepladser,

Som Lisbet i *Krøniken* – en af de seriøse (tv-)roller, der godt må blive flere af ifølge Mia Lyhne.

Med tvillinger og forventningens glæde i maven.

Mia Lyhne spiller med i supersuccesen *Den eneste ene*.

“Jeg fortryder intet – ikke et sekund!”

nabobørn i alle aldre og frisk luft lige uden for døren:

“Jeg har længe haft planer om at flytte ud af byen, men jeg havde ikke regnet med, at jeg skulle tilbage hertil, hvor de fleste, jeg kender, er på mine forældres alder.”

Mia Lyhne er skilsmissebarn, men barndommen var alligevel tryk og spækket med kærlighed i et miljø, hvor alle lærte at tage vare på hinanden. Både mor og far var tæt på med hver deres nye kone og mand, for de blev begge boende i det samme bofællesskab.

“Mit hjem var nok lidt anderledes i forhold til de hjem, mine kammerater boede i. De andre havde farvefernsyn og bil. Det havde vi ikke. Vi havde fredsplakater på væggene. Det synes jeg, var lidt flovt. I dag er jeg rigtig glad for at bo her,” siger Mia Lyhne.

Alle har deres eget hus, og så er der fællesfaciliteter, hvor familierne kan komme, for eksempel til fællesspisning:

“Det er enormt rart, at når jeg skal spille på teatret, kan jeg lige tage pigerne med over i fælleshuset til middag med spiseklubben, som mest består af andre børnefamilier. Vi er 40-50 mennesker i alt, så der er gang i den.”

Klar til kæreste

Der er i det hele taget gang i Mia Lyhnes liv, professionelt som privat, men der må gerne ske endnu mere på begge fronter. Selv om det er svært at finde plads i kalenderen, har hun åbnet sit hjerte igen, og der må godt komme en mand og endnu mere kærlighed ind i familiens liv.

“Selvfølgelig drømmer jeg om, at mine børn også får en far, og at jeg ligesom finder ham! Sådan noget har jeg aldrig turdet sige højt før. Jeg har altid gået uden om det i interviews. Men på den anden side er jeg også træt af at blive fremstillet som den der stærke singlemor, der kan klare det hele selv og ikke vil have en

mand. Sådan har jeg det ikke!” understreger Mia Lyhne, der også godt kunne tænke sig at få en mand lidt tættere knyttet til sine to piger:

“Jeg tror, det er fedest, hvis man er to om det. Når mine veninder siger: ‘Du skal bare være glad for, at det er dig, der bestemmer det hele’, så tænker jeg: ‘Øh, nå?’. Jeg tror, det er vigtigt, at børnene har en mandlig rollemodel. Det er så morfar og bedstefar lige nu.”

At finde manden er sin sag, når der ikke er tid til ret meget andet end børn og arbejde. Til tider kunne Mia Lyhne godt ønske, at hun var ung i gamle dage. Dengang hvor samfundet ikke var så fortravlet, alle ikke bare havde travlt med deres eget, og hvor kærligheden virkede mere simpel:

“Jeg har ikke været skidegod til de der kærlighedsforhold. Det er ikke gået helt, som jeg havde regnet med. Jeg tænker tit på min mormor, når hun fortalte om dengang, hun og min morfar var unge: Man gik til bal, så blev man budt op af en mand, så blev man fulgt hjem, og så var man kæreste. Rimelig enkelt og ligetil. Så kan jeg godt tænke, at sådan gad jeg egentlig godt, at det var. At der var sådan en nem opskrift, ikke?”

Mia Lyhnes mormor og morfar var gift nærmest hele deres liv, og det beundrer hun.

“De holdt ud, selv om det ikke altid var nemt. De valgte at kæmpe sammen og gik ikke bare fra hinanden. Det var selvfølgelig også tiden dengang, men jeg synes stadig, at det var sejt at kunne holde hinanden ud i så mange år,” siger Mia Lyhne.

Bedsteforældrene betød meget for hende. De er døde nu, men med dem som forbillede tror Mia Lyhne stadig på kærligheden.

“Når nogle siger til mig: ‘Du bliver jo ikke lykkelig af at få en kæreste’, eller: ‘Du bliver ikke lykkelig af at få børn’, så har jeg det egentlig sådan, at: ‘Jo, det gør jeg sådan set!’.”